

якості й створенню умов для безперервного саморозвитку майбутніх учителів іноземної мови.

Дистанційне навчання, у порівнянні з традиційним, має низку певних відмінностей, з яких найбільш важливими є наступні:

1. Традиційне навчання є обов'язковим, а дистанційне – здійснюється виключно за потреби (наприклад, введення карантинних заходів, воєнний час). У будь-якому випадку необхідність дистанційного навчання повинна бути усвідомлена студентами.

2. У системі дистанційного навчання об'єктивний контроль за діями та знаннями студентів ускладнений у зв'язку з труднощами щодо його ідентифікації за умов віддаленого доступу [1].

Тож особливого значення набуває мотивація, яка вже не може бути «зовнішньою», а виключно «внутрішньою», в підґрунті якої полягає дійсний запит на навчання. Але так як і в традиційному навчанні, його ефективність беззаперечно залежить від готовності студентів до особливостей дистанційного формату, тому проблема готовності до навчання, її оцінки, формування та підтримки потребує докладного розгляду.

Психологічна готовність до дистанційного навчання – це готовність до здійснення цілком конкретної діяльності, тому її доцільно розглядати з позиції діяльнісного підходу.

Діяльнісний підхід до застосування дистанційного навчання вимагає, насамперед, визначення змісту діяльності. На підставі цього змісту ставляться перед студентами певні вимоги. Суб'єкт пізнавальної діяльності може відповідати або не відповідати цим вимогам, й тоді йдеться про готовність або неготовність студентів до засвоєння нової навчальної інформації. Отже, стверджуємо, що в рамках дистанційного навчання взаємодія студентів і викладача є більш динамічною та інформативною.

Список використаної літератури

1. Кириленко, В., Кириленко, Н., Крижановський, А., Медведєв, Р. *Організація дистанційного навчання в педагогічних закладах вищої освіти: навчально-методичний посібник*. Вінниця: друкарня-видавництво «Твори». 2021. 264 с.

Колядич Юлія

*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського*

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ

Реформування системи української освіти у сучасних умовах вимагає навчання іноземної мови для спеціаліста будь-якого профілю. Глибокі професійні знання та вміння, здатність до вдалого їх застосування,

креативність, ініціативність, комунікабельність, творчий підхід, готовність до постійного самовдосконалення є визначальними для сучасного фахівця, який має бути готовим до вирішення професійних завдань і в умовах іншомовної комунікації.

Сучасна методика має забезпечити не тільки оволодіння сукупністю знань і умінь, включаючи комунікативну компетенцію іноземною мовою, а й сприяти формуванню професійно значущих якостей особистості, що певним чином увиразнює соціальний аспект будь-якого професійного-орієнтованого навчання. Значущою у цьому процесі є мотивація вивчення іноземної мови, зорієнтована на потребу організації професійної комунікації, у тому числі іноземною мовою.

Дослідники переконані, що навчання спеціальності через мову, навчання мови через спеціальність – одна з важливих проблем професійної підготовки фахівців в умовах немовного вузу. А тому і сьогодні є актуальним пошук шляхів підвищення ефективності навчання студентів немовних факультетів вищих навчальних закладів.

Досвід викладання у ЗВО свідчить, що не завжди викладачі приділяють достатню увагу цьому важливому аспекту ефективного навчання, і це часто зумовлено неволодінням методами та прийомами мотивації й стимулювання учнів.

Без сумніву, людська мотиваційна сфера є багатогранною. Процесуальна мотивація пов'язана з наявністю актуально діючої потреби в успішному виконанні навчальних дій. Але сама процесуальна мотивація не в змозі забезпечити високий рівень навчальної діяльності. Для цього потрібна перспективна мотивація, яка ґрунтується на усвідомленні способів і прийомів ефективної діяльності. Мотиви відносин і справи зливаються в них з мотивами мети (для них важливо «для чого робити», «що робити», «як і з ким робити»).

Головна мета професійного навчання іноземної мови полягає у формуванні особистості майбутнього фахівця, готового до трудової діяльності у сучасних умовах. Важливим етапом такої є мотиваційний етап, який має забезпечити не стільки зовнішню, скільки внутрішню процесуальну мотивацію кожному студенту через стимулювання пізнавального інтересу до навчання, впровадження методів, адекватних певним способом опрацювання навчального матеріалу.

В умовах сьогодення інтерактивні методи повинні стати головними, оскільки вони формують творчу мовленнєву особистість, спроможну миттєво реагувати та адаптувати до будь-якого мовленнєвого середовища і певних соціальних умов.

Список використаної літератури

1. Колядич, Ю. В. Стимулювання інтересу студентів нефілологічних спеціальностей до вивчення іноземної мови. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського*. Серія: Педагогіка і психологія. 2009. Вип. 29. С.136-141.

2. Ломакіна, Л. В. Навчання іноземної мови на немовних факультетах. *Вісник ЛНУ ім. Тараса Шевченка*. Серія: Педагогічні науки. 2013. Випуск 21(280). С. 64-69.

Kondratieva Olena
Berdiansk State Pedagogical University

FORMATION OF COMMUNICATIVE COMPETENCE AS A COMPONENT OF SOFT SKILLS OF FUTURE TEACHERS

In the context of the transformation of education an important role of in the effective activity of a modern specialist is formation of soft skills. The educational process must respond requirements of succession, communication, ensuring of practical, developmental goals, creating a favorable emotional and psychological atmosphere of internal freedom of the individual and social responsibility. The training of future teacher involves not only mastering in professional knowledge but also the development of practice such as team working, negotiating, skills of compromise, analyzing the information, collection the necessary facts, arguing. We consider the solution of this issue in the formation of communicative practice during English language training as a component of soft skills, which determined topic of our research.

It should be noted that the essence of the “soft skills” concept is expressed in different ways. We share a point of the vision of those scientists who consider this term like as a skill to successfully interaction with environment and create a number of universal or non-cognitive competencies. The list of soft skills includes the ability to effectively implement interpersonal communication, teamwork, critical thinking, negotiate, evaluate, make decisions and solve problems [5].

It is considered that, proficiency in English communication is the basic life skills of the 21st century, so the process of training the future teachers determined by the social order for qualified educators for schools in the context Euroization of modern education. The study of the subject of the formation of soft skills in the process of training is presented in the scientific researches of A. Bobro, who examined the aspects of formation of these skills among primary school teachers; the subject of study of T. Sagina is soft skills in the process of advanced training; the development of soft skills among future IT specialists is examined by N. Dlugunovich. T. Kuptsova and I. Koliev described the features of the development of soft skills in the process of study of the foreign language. The foreign scientific researches covered the general aspects of the formation of soft skills in universities. J. Noah in his investigation examined the basic features of the formation of soft skills in TESL graduates.

At present, the main purpose of study English language in state curricula is the ability of active every day and professional communication and development of students in the process of study. So, the educational goal is associated with formation of relations, developing of abilities, self-realization and self-determination. Thus, the